VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2012. gada 14. februārī*

Valsts atbalsts — Francijas Republikas paziņots pārstrukturēšanas atbalsts lielās sadzīves elektrotehnikas ražotājam — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu ar nosacījumiem — Acīmredzamas kļūdas vērtējumā — Pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai

Apvienotās lietas T-115/09 un T-116/09

Electrolux AB , Stokholma (Zviedrija), ko pārstāv *F. Wijckmans* un *H. Burez*, advokāti,

prasītāja lietā T-115/09,

Whirlpool Europe BV , Breda (Nīderlande), ko sākotnēji pārstāvēja *F. Tuytschaever* un *B. Bellen*, pēc tam – *H. Burez* un *F. Wijckmans*, advokāti,

prasītāja lietā T-116/09,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Flynn* un *C. Giolito*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Francijas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja *G. de Bergues* un *A.-L. Vendrolini*, pēc tam – *de Bergues* un *J. Gstalter*, pārstāvji,

un

Fagor France SA , *Rueil-Malmaison* (Francija), ko pārstāv *J. Derenne* un *A. Müller-Rappard*, advokāti,

personas, kas iestājušās lietā,

par lūgumu atcelt Komisijas 2008. gada 21. oktobra Lēmumu 2009/485/EK par valsts atbalstu C 44/07 (ex N 460/07), ko Francija plāno piešķirt uzņēmumam *FagorBrandt* (OV L 2009, L 160, 11. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un M. van der Vaude [*M. van der Woude*],

* Tiesvedības valoda – angļu.

sekretāre V. Naģe [*V. Nagy*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 29. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja lietā T-115/09, *Electrolux AB*, un prasītāja lietā T-116/09, *Whirlpool Europe BV* (turpmāk tekstā – "*Whirlpool*"), darbojas lielās sadzīves elektrotehnikas ražošanas un pārdošanas jomā. *Electrolux* un *Whirlpool* (turpmāk tekstā saukti kopā – "prasītāji") ir *Fagor France SA* (turpmāk tekstā – "*FagorBrandt*") konkurenti.

2 2008. gada 21. oktobrī Eiropas Kopienu Komisija pieņēma Lēmumu 2009/486/EK par valsts atbalstu C 44/07 (ex N 460/07), ko Francija plāno piešķirt uzņēmumam *FagorBrandt* (OV 2009, L 160, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

3 Lēmumam ir septiņas daļas. Pirmajā daļā ar nosaukumu "Procedūra" Komisija vispirms atgādina, ka Francija ar 2007. gada 6. augusta vēstuli paziņoja Komisijai par pārstrukturēšanas atbalstu grupai *FagorBrandt* (turpmāk tekstā – "attiecīgais atbalsts"). Komisija tālāk norāda, ka 2007. gada 10. oktobrī tā informēja Franciju par savu lēmumu attiecībā uz šo atbalstu sākt procedūru, kas paredzēta EK līguma 88. panta 2. punktā. Lēmums sākt procedūru (turpmāk tekstā – "lēmums par procedūras uzsākšanu") tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2007, C 275, 18. lpp.), aicinot ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus saistībā ar attiecīgo atbalstu. Papildus *FagorBrandt* apsvērumiem Komisija saņēma apsvērumus no diviem tā konkurentiem – no *Electrolux* un uzņēmuma, kurš nevēlējās tikt identificēts (turpmāk tekstā – "otra sūdzības iesniedzēja") (apstrīdētā lēmuma 1.–5. apsvērums).

4 Apstrīdētā lēmuma otrajā daļā ar nosaukumu "Apraksts" Komisija konstatē, ka attiecīgais atbalsts ir pārstrukturēšanas atbalsts, kura summa ir 31 miljons euro un ko piešķir Francijas Ekonomikas, finanšu un nodarbinātības ministrija. Tā arī norāda, no vienas puses, ka *FagorBrandt* pastarpināti pieder Spānijā reģistrētam kooperatīvam *Fagor Electrodomésticos S. Coop*. (turpmāk tekstā – "*Fagor*"), kas savukārt ir daļa no kooperatīvu grupas *Mondragón Corporación Cooperativa*. Komisijas min, ka *FagorBrandt FagorBrandt* 2007. gadā sasniedza 903 miljonu euro lielu apgrozījumu un tas darbojas trijās lielās sadzīves elektrotehnikas jomās, proti, mazgāšanas iekārtas, aukstuma iekārtas un kulinārās apstrādes aprīkojums (apstrīdētā lēmuma 6.–9. apsvērums).

5 Apstrīdētā lēmuma trešajā daļā ar nosaukumu "Procedūras uzsākšanas iemesli" Komisija uzskaita piecus iemeslus, kas bijuši procedūras uzsākšanas pamatā. Pirmkārt, tā uzskata, ka varēja pastāvēt risks, ka var tikt apiets aizliegums piešķirt pārstrukturēšanas atbalstu jaunizveidotiem uzņēmumiem, kas paredzēts Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai (OV 2004, C 244, 2. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatnostādnes") 12. punktā, ņemot vērā to, ka *FagorBrandt* tika izveidots 2002. gada janvārī. Otrkārt, esot bijis risks, ka var tikt apiets *FagorBrandt* piešķirtā atbalsta atmaksāšanas pienākums; atbalsts tika piešķirts kā nodokļa atbrīvojums attiecībā uz sabiedrību ienākumiem, kuru tā saņēma atbilstoši Vispārējo Francijas nodokļu kodeksa 44.f pantam (turpmāk tekstā – "44.f atbalsts") un kuru Komisija norīkoja atgūt 2003. gada 16. decembra Lēmumā 2004/343/EK par Francijas noteikto atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu pārņemšanai (OV 2004, L 108, 38. lpp.). Treškārt, Komisija pauda šaubas par *FagorBrandt* ilgtermiņa dzīvotspējas atjaunošanu. Šai sakarā, no vienas puses, tā vēlējās saņemt precizējumus par *FagorBrandt* apgrozījuma palielināšanos par 20 % 2006. gadā salīdzinājumā ar 2007. gadu. No otras puses, Komisija

lūdza *FagorBrandt* paskaidrot, kā pēdējais minētais gatavojas atmaksāt ar kopējo tirgu nesaderīgo atbalstu, ko saņēmusi tā meitassabiedrība *FagorBrandt Italia* (turpmāk tekstā – "nesaderīgais Itālijas atbalsts"). Ceturtkārt, Komisijai bija arī šaubas par pārstrukturēšanas plāna ietvaros veikto pasākumu pietiekamību. Piektkārt, Komisija šaubījās par to, vai paša *FagorBrandt* ieguldījums varēja atbilst pamatnostādņu 43. un 44. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Piektkārt, Komisija izteica šaubas par to, ka ir ievēroti pārstrukturēšanas pamatnostādņu 43. un 44. panta nosacījumi. No vienas puses, Francijas iestādes neesot iekļāvušas 44.f atbalsta atmaksu pārstrukturēšanas izmaksās un, no otras puses, nav paskaidrojušas atsevišķu summu izcelsmi, kuras ir paredzētas kā paša *FagorBrandt* ieguldījums (apstrīdētā lēmuma 11.–16. apsvērums).

6 Apstrīdētā lēmuma ceturtajā un piektajā daļā, attiecīgi ar nosaukumiem "Ieinteresēto personu apsvērumi" un "Francijas piezīmes", pirmkārt, Komisija min iemeslus, kuru dēļ *Electrolux* un otra sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pamatnostādnēs izvirzītie nosacījumi šai gadījumā neesot pietiekami, proti, jo attiecīgais atbalsts izkropļojot konkurenci, neesot ierobežots līdz nepieciešamajam minimumam un kalpojot tam, lai apietu Komisijas atzīto, ar kopējo tirgu nesaderīgo atbalstu atmaksāšanas pienākumu. Otrkārt, Komisija norāda, ka Francijas Republika un *FagorBrandt* apgalvojot, ja pēdējais minētais atbilstot visiem pamatnostādnēs izvirzītajiem nosacījumiem, lai saņemtu attiecīgo atbalstu (apstrīdētā lēmuma 17.–33. apsvērums).

7 Apstrīdētā lēmuma sestajā daļā ar nosaukumu "Atbalsta novērtējums", pirmkārt, Komisija konstatē, ka neviena no pusēm neapstrīd, ka attiecīgais atbalsts ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta izpratnē (apstrīdētā lēmuma 34. punkts).

8 Otrkārt, Komisija uzskata, ka attiecīgo atbalstu var novērtēt, tikai ņemot vērā pamatnostādnes, ko administratīvā procesa laikā neapstrīdēja nedz Francijas Republika, nedz ieinteresētās puses (apstrīdētā lēmuma 35. un 36. apsvērums).

9 Treškārt, Komisija veic pārbaudi par *FagorBrandt* atbilstību pārstrukturēšanas atbalstam, ņemot vērā pamatnostādņu noteikumus. Šai sakarā, no vienas puses, tā uzskata, ka *FagorBrandt* atbilst pamatnostādņu 11. un 13. punktā minētajiem nosacījumiem, jo šīs finanšu grūtības esot kļuvušas pārak nopietnas, lai tās varētu finansēt *Fagor*. No otras puses, no *FagorBrandt* 2002. gada janvārī sagatavotās finanšu analīzes izrietot, ka to nevarot uzskatīt par grūtībās nonākušu uzņēmumu tā eksistences pirmajos trīs gados (apstrīdētā lēmuma 37.–43. apsvērums).

10 Ceturtkārt, no vienas puses, Komisija norāda, ka *FagorBrandt* finanšu grūtību iemesls galvenokārt nav 44.f atbalsta atmaksa un tādējādi šis uzņēmums piemērots, lai saņemtu pārstrukturēšanas atbalstu. No otras puses, tā min, ka saskaņā ar Tiesas 1997. gada 15. maija spriedumu lietā C-355/95 P *TWD* /Komisija (*Recueil*, I-2549. lpp.; turpmāk tekstā – "spriedums lietā *Deggendorf*" , 25. un 26. punkts) nekas nav šķērslis tam, ka attiecīgā atbalsta piešķiršana tiktu apturēta, līdz tiek atgūts 44.f atbalsts (apstrīdētā lēmuma 44.–50. apsvērums).

11 Piektkārt, Komisija izvērtē pārstrukturēšanas plānu un secina, ka tas ļauj atjaunot uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēju. Šai sakarā, tā, no vienas puses, it īpaši norāda, ka *FagorBrandt* apgrozījums palielinājās 2007. gadā: ne par 20 %, kā tas to bija plānojis, bet gan par 16 %. No otras puses, Komisija attiecībā uz to, ka pārstrukturizācijas plānā neesot minēts, kā *FagorBrandt* grasās atmaksāt nesaderīgo Itālijas atbalstu, norāda, ka Francijas iestādes ir paskaidrojušas, ka šī atbalsta atgūšana nekādi neietekmējot grupas finansiālo stāvokli, būtībā norādīdama, ka šim atbalstam acīmredzami vajadzētu būt mazākam nekā vienam miljonam euro. Komisija šai sakarā, pilnībā noraidīdama otrās sūdzības iesniedzējas administratīvā procesa laikā izvirzītos argumentus, uzskata, ka Francijas piedāvātie papildu kompensējošie pasākumi pēc lēmuma par procedūras uzsākšanu pieņemšanas nekavējot atsaukties uz *FagorBrandt* atbilstību pat, ja minētie pasākumi to vājinot (apstrīdētā lēmuma 51.–71. apsvērums).

12 Sestkārt, Komisija būtībā norāda, ka, ja attiecīgais atbalsts rada konkurences traucējumus, tad pastāv dažādi faktori, kas negatīvās sekas ierobežo. Vispirms *FagorBrandt* piederot tirgus daļa Eiropā, kas nepārsniedz 5 %. *Fagor* un *FagorBrandt* tirgus daļas esot augstākais 8 % Eiropā. Turklāt četriem no to konkurentiem piederot 10 % tirgus daļu vai pat vairāk. Tālāk attiecīgais pamats esot mazāk nekā 4 % no *FagorBrandt* apgrozījuma Eiropā. Tāpat, ņemot vērā to, ka attiecīgais atbalsts nelabvēlīgi ietekmē tirdzniecības apstākļus starp dalībvalstīm, esot neizbēgami reāli, bet ierobežoti kompensācijas pasākumi. Šai sakarā Komisija uzskata, ka ar rūpnīcu, kas atrodas divās vietās Francijā, slēgšanu saistītie pasākumi neesot uzskatāmi par kompensācijas pasākumiem. Savukārt *FagorBrandt* meitas uzņēmuma *Brandt Components* atsavināšanu 2004. gada martā Komisijas skatījumā varot atzīt par kompensācijas pasākumu. Katrā ziņā, tā kā šis viens pasākums būtu jāatzīst par nepietiekamu, Komisija norāda, ka ir jāveic Francijas iestāžu piedāvāto papildu kompensācijas pasākumu vērtējums. Tā uzskata, ka pasākumam uz pieciem gadiem pārtraukt tirgot aukstuma iekārtas, kulinārās apstrādes, kā arī trauku mazgāšanas mašīnas ar *Vedette* preču zīmi ir jābūt prioritāram salīdzinājumā ar pasākumu, kas izpaužas kā šīs preču zīmes atsavināšana. Tā šai sakarā secina, ka minēto produktu tirdzniecības pārtraukšana uz pieciem gadiem un tās meitas uzņēmuma *Brandt Components* atsavināšana ļauj izvairīties no pārmērīgiem konkurences traucējumiem pamatnostādņu 38.–40. punkta izpratnē (apstrīdētā lēmuma 72.–95. apsvērums).

13 Septītkārt, attiecībā uz atbalsta summas un intensitātes striktas limitēšanas pienākumu saskaņā ar pamatnostādņu 43.–45. punktu, Komisija atgādina, ka tā ir paudusi šaubas šai sakarā lēmuma par procedūras uzsākšanu 44. apsvērumā. Francijas iestādes esot paudušas šaubas savos apsvērumos atbildē uz lēmumu par procedūras uzsākšanu. Pirmām kārtām, attiecīgā atbalsta saņēmēja paša ieguldījums esot banku aizdevums, ko tas aizņēmies tirgū un kura apjoms ir starp 30 un 35 miljoniem euro, kas nodrošināts ar galaproduktu uzkrājumiem. Otrām kārtām, 44.f atbalsta atmaksa, sasniedzot 25–30 miljonus euro, esot tikusi iegrāmatota pārstrukturēšanas plānā. Pat ja atbalsta atmaksa ar procentiem būtu iekļauta kā pārstrukturēšanas izmaksas, tā rezultātā netiktu samazināts atbalsta saņēmēja paša ieguldījums, kas ir zemāks par pamatnostādņu 44. punktā prasīto 50 % slieksni. Komisija arī uzskata, ka pēc attiecīgā atbalsta piešķiršanas un pārstrukturēšanas beigās grupai vēl aizvien būs lielas parādsaistības (apstrīdētā lēmuma 96.–104. apsvērums).

14 Apstrīdētā lēmuma septītajā daļā ar nosaukumu "Secinājums" Komisija norāda, ka attiecīgo atbalstu var atzīt par saderīgu ar kopējo tirgu, ja ir izpildīti visi paredzētie nosacījumi.

15 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ir formulēta šādi:

"1. pants

Atbalsts, ko Francija plāno piešķirt uzņēmumam *FagorBrandt* 31 miljona euro apmērā, ir saderīgs ar kopējo tirgu saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti 2. pantā.

2. pants

1. Francijas iestādēm ir jāpārtrauc šā lēmuma 1. pantā paredzētā atbalsta izmaksāšana uzņēmumam *FagorBrandt*, kamēr no *FagorBrandt* nav atgūts ar kopējo tirgu nesaderīgais atbalsts, uz ko attiecas Lēmums 2004/343/EK.

2. Uzņēmumam *FagorBrandt* ir pilnībā jāizpilda tāds pārstrukturēšanas plāns, kādu to Komisijai 2007. gada 6. augustā iesniedza Francija.

3. *FagorBrandt* pārtrauc preču zīmes *Vedette* aukstuma iekārtu, kulinārās apstrādes aprīkojuma un trauku mazgāšanas mašīnu tirdzniecību uz pieciem gadiem, kas jāsāk īstenot ne vēlāk kā septiņus mēnešus pēc šā lēmuma paziņošanas dienas.

4. Lai nodrošinātu šā panta 1. līdz 3. punktā paredzēto nosacījumu uzraudzību, Francija, izmantojot gada pārskatus, informē Komisiju par *FagorBrandt* pārstrukturēšanas gaitu, par 1. punktā norādītā ar kopējo tirgu nesaderīgā atbalsta atgūšanu un par kompensācijas pasākumu īstenošanu.

3. pants

Francija divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas informē Komisiju par pasākumiem, ko tā veikusi, lai izpildītu šo lēmumu.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai."

Process un lietas dalībnieku prasījumi

16 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 24. martā, prasītājas cēla prasības atcelt apstrīdēto lēmumu lietās T-115/09 un T-116/09.

17 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2009. gada 30. jūnijā, prasītājas lūdza, lai Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Komisijai tiktu noteikts sagatavot deviņus dokumentus vai dokumentu kategorijas, uz kuriem tā atsaucas savos atbildes rakstos lietās T-115/09 un T-116/09.

18 Ar Vispārējās tiesas kancelejā 2009. gada 9. jūlijā iesniegtām vēstulēm Francijas Republika un *FagorBrandt* attiecīgi lūdza iestāties lietā T-115/09 un T-116/09 Komisijas atbalstam.

19 Ar 2009. gada 27. jūlijā Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtām vēstulēm Komisija iesniedza apsvērumus par lūgumiem sagatavot prasītāju šī sprieduma 17. punktā minētos dokumentus, izvirzot iebildumus pret šiem lūgumiem.

20 Ar Vispārējās tiesas kancelejā 2009. gada 24. augustā iesniegtām vēstulēm *Electrolux* savos apsvērumos par šī sprieduma 18. punktā minētajiem lūgumiem iestāties lietā lūdza Vispārējo tiesu attiecībā uz *FagorBrandt* un Francijas Republiku ievērot konfidencialitāti saistībā ar tās prasības pieteikuma 15. pielikumā atrodamu noteiktu, skaitļos izteiktu informāciju, ciktāl runa būtībā ir par nepublicētu informāciju ar tai stratēģisku nozīmi.

21 Ar 2009. gada 22. septembra rīkojumu Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētājs apmierināja Francijas Republikas un *FagorBrandt* lietās T-115/09 un T-116/09 iesniegtos lūgumus par iestāšanos lietā. Minētajos rīkojumos ir pamatoti teikts, ka, tā kā šie lūgumi ir iesniegti pēc Reglamenta 115. panta 1. punktā paredzētā sešu nedēļu termiņa beigām, Francijas Republikas un *FagorBrandt* tiesības ir tās, kas paredzētas šī reglamenta 116. panta 6. punktā.

22 Ar Vispārējās tiesas kancelejā 2009. gada 30. septembrī iesniegtām vēstulēm *FagorBrandt* lūdza Vispārējo tiesu piekļūt lietas materiāliem lietā T-115/09 un T-116/09 un saņemt dokumentu kopijas vai izrakstus, ievērojot dažiem no tiem noteikto konfidencialitāti.

23 Ar 2009. gada 7. oktobra lēmumu Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētājs nolēma neapmierināt šī sprieduma 22. punktā minētos lūgumus saskaņā ar Reglamenta 116. panta 6. punktu.

24 Ar Vispārējās tiesas kancelejā 2010. gada 1. jūnijā iesniegtām vēstulēm prasītājas darīja zināmu jaunu informāciju, kas bija Komisijas 2010. gada 5. maija preses paziņojums, kurā pēdējā minētā tostarp norādīja, ka tā neesot saņēmusi "pietiekamus pierādījumu elementus" un kas tai ļāvis secināt, ka *FagorBrandt* šai datumā esot atmaksājis 44.f atbalstu. Komisija šos apsvērumus darīja zināmus ar minēto 2010. gada 22. jūnija vēstuli.

25 Tā kā Vispārējās tiesas tiesnešu sastāvs mainījās, tiesnesis referents tika iekļauts ceturtajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

26 Ar Vispārējās tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 5. maija rīkojumu pēc lietas dalībnieku uzklausīšanas lietas T–115/09 un T-116/09 atbilstoši Reglamenta 50. pantam tika apvienotas mutvārdu procesa un sprieduma taisīšanas vajadzībām. Tika atbalstīts *Electrolux* lūgums attiecībā uz *Whirlpool* ievērot dažu dokumentu konfidencialitāti.

27 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Vispārējā tiesa (ceturtā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu un, veicot Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, lietas dalībniekiem rakstveidā uzdeva jautājumus un lūdza Komisiju iesniegt dažus dokumentus. Lietas dalībnieki prasīto izpildīja noteiktajā termiņā.

28 Tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2011. gada 29. jūnija tiesas sēdē.

29 Prasītājas lūdz Vispārējo tiesu:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

30 Komisija, kuru atbalsta Francijas Republika un *FagorBrandt*, lūdz Vispārējo tiesu:

— prasības noraidīt kā nepamatotas;

— piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

31 Savas prasības atbalstam prasītājas izvirza divus pamatus.

32 Ar savu pirmo pamatu prasītājas būtībā apgalvo, ka nosacījumi tam, lai pārstrukturēšanas pabalstu atzītu par saderīgu ar kopējo tirgu, šajā gadījumā neesot izpildīti. Tās šo pamatu iedala astoņās daļās. Viņu skatījumā, neesot ievēroti, pirmkārt, pamatnostādņu 5. un 72.–77. punktā minētais "vienreiz un pēdējoreiz" princips, saskaņā ar kuru būtībā pārstrukturēšanas atbalstu nevar piešķirt sešu gadu laikā pēc šā atbalsta piešķiršanas; otrkārt, nosacījums, ka saskaņā ar pamatnostādņu 8. punktu pārstrukturēšanas atbalsts nevar kalpot tam, lai uzņēmumus mākslīgi uzturētu nozarēs ar strukturālu jaudas pārpalikumu; treškārt, pamatnostādņu 23. punktā minētais nosacījums, saskaņā ar kuru Komisijai pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanas procedūras ietvaros ir jāņem vērā iepriekš nelikumīgi piešķirtais un neatgūtais atbalsts; ceturtkārt, pamatnostādņu 33. punktā paredzētais princips, saskaņā ar kuru pārstrukturēšanas atbalsta saņēmējam ir jābūt grūtībās nonākušam uzņēmumam; piektkārt, pamatnostādņu 12. punktā atrodamais nosacījums, ka atbalsta saņēmējam nav jābūt tikko nodibinātam uzņēmumam; sestkārt, nosacījums, saskaņā ar kuru atbilstoši pamatnostādņu 34. un 35. punktam pārstrukturēšanas plānam ir jāļauj atjaunot atbalsta saņēmēja ilgtermiņa dzīvotspēja; septītkārt, pamatnostādņu 38.–40. punktā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru kompensācijas pasākumiem ir

jābūt samērīgiem ar konkurences traucējumu, kas radīts ar attiecīgo atbalstu; astotkārt, pamatnostādņu 43. punktā paredzētais nosacījums, saskaņā ar kuru pārstrukturēšanas atbalsts ir jāierobežo līdz minimumam un grupai, kuras dalībniece ir *FagorBrandt*, ir jāveic faktisks ieguldījums.

33 Ar otro pamatu prasītājas būtībā norāda, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā no dažādiem skatu punktiem neesot izpildījusi pienākumu norādīt EKL 253. pantā paredzēto pamatojumu. Tās šo pamato iedala trijās daļās. Pirmkārt, *Electrolux* skatījumā Komisija neesot izskatījusi jautājumu par strukturālu jaudas pārpalikumu tirgū, jo pat *Electrolux* administratīvā procesa laikā bija informējis par šāda pārpalikuma esamību. *Whirlpool* skatījumā savukārt Komisijai esot vajadzējis norādīt iemeslus, kuru dēļ tā neuzskatīja par vajadzīgu izsecināt konkurences traucējumus citās dalībvalstīs, izņemot Franciju. Otrkārt, prasītājas uzskata, ka Komisija neesot norādījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka grupas, kurai pieder *FagorBrandt*, ieguldījums tāpēc, ka tas esot bijis lielākais iespējamais, neesot pietiekams. Treškārt, tās uzskata, ka Komisijai apstrīdētajā lēmumā esot vajadzējis norādīt iemeslus, kuru dēļ neesot bijis vajadzīgs izvērtēt 44.f atbalsta ietekmi uz *FagorBrandt* ilgtermiņa dzīvotspēju.

34 Komisija, ko atbalsta Francijas Republika un *FagorBrandt*, iebilst šiem diviem pamatiem.

35 Pirmkārt, Vispārējā tiesa uzskata par piemērotu norādīt, ka ir skaidrs – kā to apstrīdētā lēmuma 36. punktā uzskatīja Komisija, ka pārstrukturēšanas atbalsta saderīgums ar kopējo tirgu ir jāvērtē EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkta kontekstā. Šai sakarā Vispārējā tiesa vispirms atgādinās atbilstošos tiesību aktus par Komisijas diskrecionāro varu, vērtējot pārstrukturēšanas atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu, kā arī Vispārējās tiesas kontroli šajā jomā. Otrkārt, tā veiks prasītāju pirmā pamata septītajā daļā izvirzīto pamatu analīzi.

Par atbilstošajām tiesību normām par pārstrukturēšanas atbalsta piešķiršanas kontroli

36 Pirmkārt, saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu atbalstu, kas veicina konkrētu saimniecisko darbību vai konkrētu tautsaimniecības jomu attīstību, ja šādam atbalstam nav tāds nelabvēlīgs iespaids uz tirdzniecības apstākļiem, kas būtu pretrunā kopīgām interesēm, var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu.

37 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, piemērojot EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, Komisijai ir plaša diskrecionārā vara un tās īstenošana ir saistīta ar komplicēta ekonomiskas un sociālas dabas vērtējuma veikšanu Kopienu kontekstā (Tiesas 1987. gada 24. februāra spriedums lietā 310/85 *Deufil*/Komisija, *Recueil*, 901. lpp., 18. punkts, un 2004. gada 29. aprīļa spriedums lietā C-372/97 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-3679. lpp., 83. punkts; Vispārējās tiesas 2005. gada 15. jūnija spriedums lietā T-349/03 *Corsica Ferries France*/Komisija, Krājums, II-2197. lpp., 137. punkts).

38 Turklāt Komisija var noteikt pasākumus attiecībā uz to, kā tā īstenos savu rīcības brīvību, tādu aktu veidā kā pamatnostādnes attiecībā uz valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai tiktāl, ciktāl šie akti ietver noteikumus, kas parāda nostāju, kura šai iestādei jāieņem, un kas nenovirzās no Līguma noteikumiem (skat. Vispārējās tiesas 2002. gada 30. janvāra spriedumu lietā T-35/99, *Keller* un *Keller Meccanica*/Komisija, *Recueil*, II-261. lpp., 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Šai sakarā ir svarīgi norādīt, ka attiecībā uz atbalsta pārstrukturēšanas jēdzienu, kas būtībā izriet no pamatnostādņu 16. un 17. punkta, Komisija uzskata, ka šāda atbalsta mērķis ir atjaunot grūtībās nonākuša uzņēmuma dzīvotspēju atšķirībā no glābšanas atbalsta, kas izpaužas kā pagaidu palīdzība un ir domāts nekavējošu pasākumu īstenošanai.

40 Otrkārt, atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai tiesu kontroles ietvaros, kas tiek piemērota attiecībā uz Komisijai saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu piemītošo rīcības brīvības īstenošanu, tiek pārbaudīts tikai tas, vai ir ievērotas procesuālās normas un normas par pamatojumu, kā arī tas, vai

vērā ņemtie fakti ir pareizi un vai nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda faktu vērtējumā, kā arī vai nav notikusi pilnvaru ļaunprātīga izmantošana (šajā ziņā skat. Tiesas 2003. gada 13. februāra spriedumu lietā C-409/00 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-1487. lpp., 93. punkts, un iepriekš 37. punktā minēto spriedumu lietā *Corsica Ferries France*/Komisija 138. punkts un tajā minētā judikatūra). Savukārt Vispārējai tiesai ar savu ekonomisko vērtējumu nav jāaizstāj lēmuma autora vērtējums (Vispārējās tiesas 1998. gada 25. jūnija spriedums lietā 14. janvāra spriedums apvienotajās lietās T-371/94 un T-394/94 *British Airways* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2405. lpp., 79. punkts, un iepriekš 37. punktā minētais spriedums lietā *Corsica Ferries France*/Komisija, 138. punkts).

41 Turklāt Vispārējai tiesai ir jāpārbauda, vai prasības, ko Komisija ir uzlikusi pati sev un ietvērusi pamatnostādnēs, ir ievērotas (šai sakarā skat. iepriekš 38. punktā minēto spriedumu lietā *Keller* un *Keller Meccanica*/Komisija, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Savukārt Kopienu tiesa nevar aizstāt Komisiju, tās vietā veicot pārbaudi, ko tā nekad nav veikusi, un izdarot pieņēmumus par secinājumiem, ko tā būtu izdarījusi pārbaudes beigās (Vispārējās tiesas 2008. gada 1. jūlija spriedums lietā T-266/02 *Deutsche Post*/Komisija, Krājums, II-1233. lpp., 95. punkts; šajā sakarā skat. Vispārējās tiesas 2004. gada 16. septembra spriedumu lietā T-274/01 *Valmont*/Komisija, Krājums, II-3145. lpp., 136. punkts).

43 Šī prasība ir jāizskata, ņemot vērā minētos principus.

Par pirmā pamata septīto daļu, kas attiecas uz pamatnostādņu 38.–40. punktu par to, ka noteiktie kompensācijas pasākumi nav samērīgi ar attiecīgo pabalstu radīto konkurences traucējumu

44 Attiecībā uz kompensācijas pasākumu noteikšanu pārstrukturēšanas pabalsta piešķiršanas ietvaros ir jānorāda, ka pamatnostādņu 38.–40. punktā ir minēta "izvairīšanās no pārmērīgiem konkurences traucējumiem". Saskaņā ar šīm tiesību normām – un kā to savos rakstos arī atgādina Komisija –, pirmām kārtām, kompensācijas pasākumi ir jānosaka, lai ierobežotu pārstrukturēšanas atbalsta negatīvo ietekmi uz konkurenci un tirdzniecību (pamatnostādņu 38. punkts). Otrām kārtām, šiem pasākumiem ir jābūt "piemērotiem" tādā ziņā, ka tie neietekmē tirgus struktūru (pamatnostādņu 39. punkts). Trešām kārtām, tiem jābūt "samērīgiem" ar attiecīgā atbalsta radīto traucējumu sekām. Šai sakarā, pirmkārt, tiem ir jāattiecas uz vienu vai vairākiem tirgiem, kuros uzņēmumam saglabājas būtiska pozīcija pēc pārstrukturēšanas. Otrkārt, ja šos pasākumus var ieviest pirms vai pēc atbalsta piešķiršanas, tad tiem visādā ziņā jābūt neatņemamai pārstrukturēšanas plāna sastāvdaļai. Treškārt, tie nevar izpausties kā vienkārša zaudējumus radošu darbību daļēja norakstīšana vai slēgšana, jo citādi tie nenovestu pie attiecīgā uzņēmuma jaudas vai klātbūtnes tirgū samazināšanas (pamatnostādņu 40. punkts).

45 Prasītājas norāda, ka saskaņā ar pamatnostādņu 38. un 40. punktu kompensācijas pasākumiem būtībā ir, no vienas puses, jābūt samērīgiem ar pārstrukturēšanas atbalsta radīto traucējumu sekām un, no otras puses, tiem ir jāattiecas uz vienu vai vairākiem tirgiem, kuros uzņēmumam būs būtiska pozīcija pēc pārstrukturēšanas. Tās šai sakarā min trīs galvenos iebildumus. Izvirzīdamas pirmo iebildumu, tās norāda, ka Komisijas noteiktie kompensācijas pasākumi ir nepietiekami, ņemot vērā būtisko pozīciju, kāda tirgū ir *FagorBrandt*. Ar otro iebildumu tiek apgalvots, ka *Brandt Components* atsavināšana nav atbilstošs kompensācijas pasākums. Trešajā iebildumā tās norāda, ka saldēšanas, kulinārās apstrādes iekārtu un trauku mazgāšanas mašīnu ražošanas ar preču zīmi *Vedette* pārtraukšana uz pieciem gadiem neesot samērīgs kompensācijas pasākums, ņemot vērā ar attiecīgo atbalstu radīto traucējumu sekas.

46 Komisija iebilst ikvienam no šiem trim iebildumiem.

47 Šai gadījumā ir jākonstatē, ka, apstrīdētā lēmuma 80. un 81. apsvērumā norādījusi, ka pasākumi, kas izpaudušies kā divu *FagorBrandt* rūpnīcu slēgšana, neesot kompensācijas pasākumi, jo runa esot par divām zaudējumus nesošām slēgšanām, Komisija apstrīdētā lēmuma 82. un 83. apsvērumā attiecībā uz *Brandt Components* atsavināšanu norādīja šādi:

> "(82) Pretēji tam, 2004. gada martā uzņēmums pārdeva savu meitas uzņēmumu *Brandt Components* (Nevēras rūpnīca) Austrijas grupai *ATB* par [2–5] miljoniem [euro]. Šī pārdošana nav ne darbības norakstīšana [..], ne arī darbības pārtraukšana. Tātad šis pasākums nav izslēgts ar nosacījumu, kas minēts iepriekš pārstrukturēšanas pamatnostādņu 40. punktā. 2004. gada martā pārdotās darbības [..] apgrozījums 2003. gadā bija [25–45] miljoni [euro], kas ir līdzvērtīgs [2–5] % uzņēmuma apgrozījuma 2003. gadā, un tajā strādāja [250–500] darba ņēmēju, kas ir [5–10] % no uzņēmuma darbiniekiem. Uzņēmums bija iesaistīts mazgāšanas mašīnu elektromotoru projektēšanā, attīstībā, ražošanā un tirdzniecībā. Tādējādi minētā pārdošana samazināja uzņēmuma pārstāvību veļas mazgāšanas mašīnu daļu tirgū.
>
> (83) Pieņemot, ka šis pasākums ir kompensācijas pasākums, Komisija uzskata, ka tas viens pats nevar kompensēt [attiecīgā] atbalsta negatīvās sekas. Komisija jo īpaši norāda, ka šis pasākums nemazina uzņēmuma *FagorBrandt* pārstāvību lielās sadzīves elektrotehnikas tirgū [..], kas ir galvenais tirgus, kurā *FagorBrandt* turpinās darboties."

48 Apstrīdētā lēmuma 32. zemsvītras piezīmes, uz kuru ir atsauce minētā lēmuma 83. apsvērumā, redakcija ir šāda:

> "Francijas iestādes norāda, ka *Brandt Components* darbība ļāva uzņēmumam gūt labumu no integrācijas, kas saistīta ar augstas klases veļas mazgāšanas mašīnu ražošanu, kur grupai *FagorBrandt* vēsturiski ir stabila pozīcija. Saskaņā ar Francijas iestāžu informāciju šāda veida integrācija īpaši tiek vērsta uz inovatīviem ražojumiem vai tādiem, kur ir nepieciešamas īpašas prasmes, un to veic nozares spēcīgākie uzņēmumi (piemēram, *BSH* vai *Miele*). Tomēr Komisija norāda, ka bez iepriekš minētajiem apgalvojumiem Francijas iestādes nav sniegušas informāciju, kas tai ļautu nešaubīgi konstatēt (un vēl mazāk izteikt šo ietekmi skaitļos), ka *Brandt Components* pārdošana samazinās *FagorBrandt* iespējas attīstīt konkurētspējīgas veļas mazgāšanas mašīnas un tādējādi samazinās *FagorBrandt* tirgus daļu veļas mazgāšanas mašīnu tirgū. Līdz ar to Komisija nevar secināt, ka *Brandt Components* pārdošanai ir reāla ietekme uz lielās sadzīves elektrotehnikas tirgu."

49 Pirmkārt, no apstrīdētā lēmuma 82. un 83. apsvēruma, kā arī minētā lēmuma 32. zemsvītras piezīmes izriet, ka Komisija uzskatīja, ka *Brandt Components* atsavināšana varēja būt kvalificēta kā kompensācijas pasākums, jo runa neesot ne par "vienkāršu norakstīšanu", ne arī par "uzņēmējdarbības izbeigšanu", un ka atsavināšana esot novedusi pie "uzņēmuma esamības samazināšanās veļas mazgājamo mašīnu detaļu tirgū". Otrkārt, un tai pašā laikā Komisija uzskatīja, ka šis kompensācijas pasākums nemazina *FagorBrandt* klātesamību galvenajā tirgū, kurā šis uzņēmums darbojās, proti, lielās elektrotehnikas jomā, tādējādi, ka ar minēto pasākumu vien nepietiek, lai ierobežotu no attiecīgā atbalsta piešķiršanas izrietošo konkurences traucējumu.

50 Iepriekš 47.–49. punktā izklāstīto secinājumu kontekstā Vispārējā tiesa uzskata par piemērotu izvērtēt vispirms prasītāju otro iebildumu, saskaņā ar kuru Komisija nepamatoti uzskatīja, ka *Brandt Components* atsavināšana esot atbilstošs kompensācijas pasākums.

51 Pirmkārt, ir skaidrs, ka *Brandt Components* atsavināšana norisinājās 2004. gada martā un ka Francijas Republika paziņoja Komisijai par attiecīgo atbalstu 2007. gada 6. augustā, proti, gandrīz trīsarpus gadus pēc minētās atsavināšanas norises. Šai sakarā var norādīt – kā to dara Komisija – pat ja Francijas Republika uzskatīja, ka *Brandt Components* atsavināšana ir neatņemama pārstrukturēšanas plāna, par kuru tā bija paziņojusi Komisijai, sastāvdaļa, šis pasākums – tā kā tas tika noteikts

2004. gada martā – kā to apgalvo prasītājas, nav un nevarēja būt mērķis tam, lai mazinātu konkurences traucējumus, kas tiktu radīti ar Francijas Republikas iecerēto atbalstu saskaņā ar 2007. gada 6. augusta paziņojumu.

52 Šai sakarā kā nepamatots ir jānoraida Komisijas, ko atbalsta *FagorBrandt*, arguments, saskaņā ar kuru no iepriekš 37. punktā minētā sprieduma lietā *Corsica Ferries France*/Komisija (225. punkts) izriet, ka kompensācijas pasākumu var noteikt pirms pārstrukturēšanas plāna uzsākšanas. Faktiski – kā to pamatoti norāda prasītājas –, ja Vispārējā tiesa minētajā spriedumā uzskatīja, ka kompensācijas pasākumu var noteikt pirms pārstrukturēšanas plāna uzsākšanas, tā ņēma vērā īpašos apstākļus, kuros attiecīgais pasākums tika noteikts gandrīz vienu mēnesi pirms minētā pārstrukturēšanas plāna pieņemšanas un tika īstenots gandrīz vienu mēnesi pēc tam, kad šis plāns tika paziņots Komisijai. Apstākļi lietā, kas bija pamats šī sprieduma taisīšanai, tātad nav salīdzināmi ar šīs lietas apstākļiem, kādos *Brandt Components* ir notikusi atsavināšana, kas bija gandrīz trīsarpus gadus agrāk nekā brīdis, kad Komisijai tikai tika paziņots *FagorBrandt* pārstrukturēšanas atbalsts, kā arī pārstrukturēšanas plāns.

53 Otrkārt, ja nav apstrīdēts – kā to apstrīdētā lēmuma 82. apsvērumā norādīja Komisija –, ka *Brandt Components* atsavināšanas rezultātā samazinājās *FagorBrandt* klātesamība veļas mazgājamo mašīnu detaļu tirgū, ir savukārt jānorāda, ka neviens lietas dalībnieks administratīvā procesa vai tiesvedības Vispārējā tiesā laikā nav norādījis vai pierādījis, ka minētās atsavināšanas dēļ ir samazinājušās – kaut vai minimāli – no attiecīgā atbalsta izrietošās nelabvēlīgā ietekme uz konkurenci, kas pastāv galvenajā tirgū, kurā darbojās *FagorBrandt*. Tieši otrādi – kā tas skaidri izriet no apstrīdētā lēmuma 83. apsvēruma un 32. zemsvītras piezīmes (skat. iepriekš 47. un 48. punktu), Komisija izslēdza to, ka *Brandt Components* atsavināšanai bija "reāla ietekme" uz veļas mazgājamo mašīnu, kas ir daļa no lielās sadzīve elektrotehnikas, tirgu, "galveno tirgu", kurā saskaņā ar Komisijas teikto darbojās *FagorBrandt*.

54 Treškārt, pretēji Komisijas uzskatam apstrīdētā lēmuma 82. apsvērumā tas, ka *Brandt Components* atsavināšana nebija vienkārša norakstīšana, ne arī uzņēmējdarbības izbeigšana, nenozīmē, ka runa noteikti ir par kompensācijas pasākumu ar mērķi ierobežot negatīvo ietekmi uz konkurenci, kas radusies, piešķirot attiecīgo atbalstu. Faktiski, tā kā – kā tas jau konstatēts iepriekš 52. un 53. punktā – ne minētā pasākuma mērķis, ne arī sekas nebija ierobežot attiecīgā atbalsta piešķiršanas negatīvo ietekmi uz tirdzniecību un konkurenci, to pamatoti nevar kvalificēt kā kompensācijas pasākumu.

55 Iepriekš 51.–54. punktā izklāstīto apsvērumu kontekstā ir jāatzīst, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētā lēmuma 83. apsvērumā uzskatīdama, ka *Brandt Components* atsavināšana bija kompensācijas pasākums pamatnostādņu 38.–40. punkta izpratnē. Tādējādi ir jāvērtē šādas kļūdas ietekme uz to, cik pamatota ir Komisijas analīze, saskaņā ar kuru šai gadījumā noteiktie kompensācijas pasākumi ļāva mazināt no attiecīgā atbalsta piešķiršanas izrietošo negatīvo ietekmi uz konkurenci.

56 Vispirms jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 94. punktā Komisija norādīja:

"Kompensācijas pasākumi ir preču zīmes "Vedette" [..] atsevišķu ražojumu (kulinārās apstrādes aprīkojuma, aukstuma iekārtu, trauku mazgāšanas mašīnu) tirdzniecības pārtraukšana uz pieciem gadiem [..] un *Brandt Components* pārdošana. Tas attiecas uz faktiskas (t.i., būtiskas), bet ierobežotas [*Fargo Brandt*] tirgus daļas samazināšanu. Tādējādi, kā tas tika analizēts iepriekš, šis samazinājums ir proporcionāls konkurences un tirdzniecības traucējumu apjomam."

57 Šai sakarā Komisija savā analīzē apstrīdētā lēmuma 95. punktā secina, norādīdama:

"Līdz ar to Komisija uzskata, ka [kompensācijas] pasākumi ļauj izvairīties no pārmērīgiem konkurences traucējumiem pārstrukturēšanas pamatnostādņu 38. līdz 40. punkta izpratnē. [..]"

58 Visa iepriekš minētā kontekstā ir jāatzīst – kā tas tika norādīts iepriekš 53. punktā – ciktāl *Brandt Components* atsavināšanai nebija nekādas reālas ietekmes uz galveno tirgu, kurā darbojās *FagorBrandt*, Komisijas secinājums, atbilstoši kuram būtībā šī kompensācijas pasākuma kombinēšana ar pasākumu, kas izpaudās kā noteiktu šo produktu tirdzniecības izbeigšana uz pieciem gadiem ar preču zīmi *Vedette*, samērīgi esot ļāvusi ierobežot negatīvo ietekmi uz konkurenci, ko radīja attiecīgā atbalsta piešķiršana, noteikti ir kļūdains. Pirmkārt, šai sakarā jānorāda, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā un turklāt arī Vispārējā tiesā nedz pauda uzskatu, nedz arī pierādīja, ka šī kompensācijas pasākuma noteikšana pati par sevi bija pietiekama, lai saskaņā ar pamatnostādņu 38.–40. punktā izvirzītajām prasībām samērīgi mazinātu no atbalsta piešķiršanas izrietošo negatīvo ietekmi uz konkurenci. Otrkārt, katrā gadījumā saskaņā ar iepriekš 42. punktā minēto judikatūru Vispārējai tiesai nav Komisijas vietā jāveic vērtējums par to, vai šis pēdējais minētais kompensācijas pasākums pats par sevi bija pietiekams, lai ierobežotu no attiecīga atbalsta piešķiršanas izrietošo negatīvo ietekmi uz konkurenci, un jāizdara secinājumi, kas Komisijai varēja būt radušies no minētā vērtējuma.

59 Šādos apstākļos, nepastāvot nepieciešamībai paust viedokli par pirmā pamata septītās daļas pirmo un trešo iebildumu, ir jāatzīst minētās daļas otrais iebildums, ko izvirza prasītājas, uzskatot, ka *Brandt Components* atsavināšana nav atbilstošs kompensācijas pasākums.

60 Neskatoties uz iepriekš minēto secinājumu, Vispārējā tiesa uzskata par vajadzīgu pakārtoti izvērtēt prasītāju izvirzītā pirmā pamata trešo daļu.

Par pirmā pamata trešo daļu par agrāk piešķirto un neatgūto atbalstu neņemšanu vērā

61 Pirmā pamata trešās daļas ietvaros prasītājas izvirza divus galvenos iebildumus par Komisijas piemēroto pamatnostādņu 23. punkta pārkāpumu, atsaucoties uz iepriekš 10. punktā minēto spriedumu lietā *Deggendorf*. Tās uzsver, ka Komisija nav vērtējusi attiecīgā atbalsta kumulatīvo iedarbību, pirmkārt, ar 44.f atbalstu un, otrkārt, ar nesaderīgo Itālijas atbalstu, jo abi pēdējie minētie atbalsti neesot bijuši atgūti.

62 Komisija iebilst pret šiem diviem iebildumiem.

63 Vispārējā tiesa vispirms izvērtēs prasītāju iebildumu, saskaņā ar kuru Komisija neesot ņēmusi vērā attiecīgā atbalsta kumulatīvo iedarbību ar nesaderīgo Itālijas atbalstu.

64 Vispirms jāatgādina, ka iepriekš 10. punktā minētajā spriedumā lietā *Deggendorf* Tiesa pamatoti noteica, ka Komisija nav pārsniegusi tai piešķirto izvērtēšanas brīvību, kad tā, saņemot atbalsta projektu, ko dalībvalsts piedāvā piešķirt kādam uzņēmumam, pieņem lēmumu atzīt šo atbalstu par saderīgu ar kopējo tirgu ar atrunu, ka uzņēmumam sākotnēji ir jāatlīdzina iepriekš saņemtais prettiesiskais atbalsts sakarā ar attiecīgo atbalstu kumulācijas efektu (skat. 2009. gada 8. septembra spriedumu lietā T-303/05 *AceaElectrabel*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 116. punkts un tajā minētā judikatūra).

65 Tālāk ir jāatgādina, ka pamatnostādņu 23. punkta, kur Komisija 14. zemsvītras piezīmē atsaucas uz iepriekš 10. punktā minēto spriedumu lietā *Deggendorf*, redakcija ir šāda:

"Ja grūtībās nonākušam uzņēmumam iepriekš sniegts nelikumīgs atbalsts, par ko Komisija ir pieņēmusi negatīvu lēmumu ar rīkojumu par atbalsta atmaksāšanu, un ja šāda atmaksāšana nav notikusi atbilstīgi 14. pantam Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [EKL 88]. panta piemērošanai, novērtējot jebkādu glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu, ko gatavojas piešķirt šim pašam uzņēmumam, ņem vērā gan vecā un jaunā atbalsta kumulatīvo iedarbību, gan arī to, ka vecais atbalsts nav atmaksāts [..]."

66 No vienas puses, no iepriekš 10. punktā minētā sprieduma lietā *Deggendorf*, kā arī no pamatnostādņu 23. punkta tātad izriet, ka pārstrukturēšanas atbalsta saderības ar kopējo tirgu vērtējuma ietvaros Komisijai principā ir jāveic šī atbalsta kumulatīvās iedarbības ar iespējamo, vēl neatgūto iepriekšējo atbalstu vērtējums. Šāds vērtējums ir pamatots ar to, ka ar iepriekšējo nesaderīgo, vēl neatgūto atbalstu piešķirtās priekšrocības vēl aizvien turpina ietekmēt konkurenci.

67 No otras puses, ja Komisija iecerētā atbalsta piešķiršanu pakārto iepriekšējai vienai vairāku iepriekšējo atbalstu atgūšanai, tai nav jāveic šādu atbalstu kumulatīvās ietekmes uz konkurenci vērtējums. Šāda pakārtošana ļauj izvairīties no tā, ka ar iecerēto atbalstu piešķirtā priekšrocība tiek kombinēta ar iepriekšējo atbalstu piešķirto, jo ar iepriekšējo atbalstu piešķiršanu radītā negatīvā ietekme uz konkurenci tiek likvidēta, atmaksājot tā summu un procentus. Faktiski saskaņā ar judikatūru atbalsta atgūšana ar procentiem ļauj radušos nepienācīgo priekšrocību likvidēt, nemaksājot procentus, ko ieguvējs būtu saņēmis par saderīgā atbalsta attiecīgo summu, ja tam šāda summa būtu jāaizņemas tirgū, gaidot Komisijas lēmumu, kā arī uzlabojot konkurētspējas pozīciju attiecībā pret citiem tirgus dalībniekiem visā atbalsta nelikumības periodā (Tiesas 2008. gada 12. februāra spriedums lietā C-199/06 *CELF* un *ministre de la Culture et de la Communication*, Krājums, I-469. lpp., 51. punkts).

68 Šai gadījumā jānorāda, ka, apstrīdētā lēmuma 48. punktā konstatējusi, ka "nav faktoru, kas liedz piemērot [sprieduma lietā] *Deggendorf* pieeju, proti, izskatīt [attiecīgu] saderīgu atbalstu ar nosacījumu, ka tā izmaksāšana tiek atlikta līdz 44.f atbalsta atgūšanai", Komisija minētā lēmuma 50. apsvērumā norādīja:

"[..] Pamatnostādņu 23. punktā Komisijai ir noteikts pienākums, vērtējot jebkādu pārstrukturēšanas atbalstu, "ņemt vērā gan vecā un jaunā atbalsta kumulatīvo iedarbību, gan arī to, ka vecais atbalsts nav atmaksāts". Kā ir norādīts pārstrukturēšanas pamatnostādņu [14.] zemsvītras piezīmē, šis noteikums pamatojas uz [spriedumu lietā *Deggendorf*]. Minētajā gadījumā Francija apņēmās atgūt 44.f atbalstu, pirms sākt jauna atbalsta izmaksāšanu. Šajā lēmumā Komisija uzskatīja, ka saskaņā ar [spriedumu] lietā *Deggendorf* ir jāmaina šīs saistības, nosakot paziņoto atbalstu par saderīgu ar kopējo tirgu. Šādā veidā Komisija nodrošinās, ka netiek summēts vecais un jaunais atbalsts un iepriekš piešķirtais atbalsts tiek atmaksāts. Līdz ar to jaunā atbalsta novērtējuma pārējā daļā vairs nebūs jāņem vērā ne atbalstu kumulatīvā iedarbība, ne tas, ka nav veikta atmaksa."

69 Šai sakarā attiecībā uz nesaderīgo Itālijas atbalstu it īpaši, pirmkārt, ir jānorāda, ka ir skaidrs – kā tas būtībā izriet no apstrīdētā lēmuma 61. apsvēruma – *FagorBarandt* Itālijas meitas uzņēmums apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā vēl aizvien bija parādā daļu no minētā atbalsta mazāk par vienu miljonu euro apmērā.

70 Otrkārt, jāatzīst – kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 50. apsvēruma un izklāstīts iepriekš 68. punktā –, no vienas puses, ka atšķirībā no 44.f atbalsta Komisija apstrīdētajā lēmumā nepakārtoja attiecīgā atbalsta piešķiršanu iepriekšējai nesaderīgā Itālijas atbalsta atmaksai. No otras puses, no apstrīdētā lēmuma izriet, ka Komisija nav ņēmusi vērā minētās priekšrocības kumulatīvo iedarbību ar to, kas izriet no attiecīgā atbalsta piešķiršanas. Faktiski apstrīdētā lēmuma punkta "6.6. Izvairīšanās no pārmērīgiem konkurences traucējumiem" ietvaros un it īpaši minētā lēmuma 76. apsvērumā Komisija veica tikai tādu faktu vērtējumu, kuri "veicina konkurences izkropļojumu negatīvo seku ierobežošanu", ko izraisījusi attiecīgā pabalsta piešķiršana. Tāpat jānorāda, ka kompensācijas pasākumi, no kuriem Komisija padarīja atkarīgu attiecīgā pabalsta saderīgumu ar kopējo tirgu – kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 94. apsvēruma –, ir saistīti ar konkurences traucējumiem, kas radīti vien ar šī atbalsta piešķiršanu, neņemot vērā šī pēdējā minētā kumulatīvo iedarbību ar nesaderīgo Itālijas atbalstu.

71 Tā kā Komisija attiecīgā atbalsta piešķiršanu nepakārtoja nesaderīgā Itālijas atbalsta atgūšanai, tai tātad noteikti bija jāizvērtē šo divu atbalstu kumulatīvā iedarbība; šajā gadījumā tā to nedarīja. Tā tas ir arī tad, ja būtu jāpieņem – kā Komisija to būtībā norādīja lēmuma par procedūras aizsākšanu

31. apsvērumā un kopā ar Francijas Republiku un *FagorBrandt* apgalvoja tiesas sēdē –, ka tā saskaņā ar iepriekš 10. punktā minēto spriedumu lietā *Deggendorf* nevarēja Francijas Republikas attiecīgā atbalsta piešķiršanu pakārtot iepriekšējai Itālijas Republikas piešķirtā nesaderīgā Itālijas atbalsta atgūšanai.

72 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāatzīst, ka Komisija šai gadījumā veiktā konkurences traucējuma vērtējuma ietvaros ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

73 Šo secinājumu nekādi neietekmē ne Komisijas, ne arī *FagorBrandt* un Francijas Republikas izvirzītie argumenti šai sakarā.

74 Pirmkārt, Komisijas arguments, ko tā izvirzījusi savos procesuālajos rakstos un atbildē uz Vispārējās tiesas jautājumiem tiesas sēdes laikā, saskaņā ar kuru tā vērtēja attiecīgās summas atmaksas ietekmi uz pārstrukturēšanas dzīvotspēju, ir jānoraida kā neefektīvs. Tam, ka Komisija apstrīdētā lēmuma 61. apsvērumā konstatēja, ka Francijas iestāžu skatījumā minētā atbalsta atmaksai nevajadzētu "ietekmēt grupas finansiālo stāvokli", nav nekāda sakara un tas neietekmē vērtējumu, kuru Komisijai vajadzēja veikt saistībā ar aplūkojamo atbalstu kumulatīvo ietekmi uz konkurenci, kā arī uz kompensācijas pasākumiem, kurus tādēļ vajadzēja noteikt.

75 Otrkārt, Komisijas procesuālajos rakstos izvirzītais arguments par to, ka "[nesaderīgā Itālijas pabalsta] faktiskā ekonomiskā ietekme bija minimāla", katrā ziņā nevar pamatot to, ka netika ņemta vērā attiecīgā atbalsta kumulatīvā ietekme ar nesaderīgo Itālijas atbalstu.

76 Faktiski, ja – kā tas izriet no iepriekš 37. punktā minētās judikatūras – Komisijai ir plaša rīcības brīvība, vērtējot pārstrukturēšanas atbalsta saderību ar kopējo tirgu, tad fakts, ka iepriekšējā atbalsta atmaksājamā summa salīdzinājuma ar iecerēto atbalstu ir salīdzinoši niecīga, saskaņā ar iepriekš 10. punktā minēto spriedumu lietā *Deggendorf* to neatbrīvo no pienākuma veikt divu atbalstu kumulatīvās ietekmes uz konkurenci analīzi. Šai sakarā jāatgādina, ka Vispārējai tiesai saskaņā ar iepriekš 42. punktā minēto judikatūru šāds vērtējums nav jāveic un nav jāizdara pieņēmumi par secinājumiem, ko Komisija no šī vērtējuma būtu radusi.

77 Tādējādi ir jāatbalsta pirmā pamata trešās daļas otrais iebildums, nepastāvot vajadzībai izskatīt minētās daļas pirmo iebildumu.

78 Tādējādi apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, nelemjot nedz par citām sešām pirmā pamata daļām, nedz par otro pamatu, it īpaši par šī pēdējā minētā pamata pirmo daļu par pamatojuma neesamību apstrīdētajā lēmumā saistībā ar strukturālo jaudas pārpalikumu tirgū (skat. iepriekš 33. punktu).

Par lūgumiem par procesa organizatoriskiem pasākumiem

79 Kā jau norādīts iepriekš 17. un 19. punktā, prasītājas lūdza Vispārējo tiesu noteikt Komisijai – kas pret to iebilst – procesa organizatorisko pasākumu ietvaros iesniegt noteiktus dokumentus vai dokumentu kategorijas.

80 Taču, tā kā – kā tas tika secināts iepriekš 78. punktā – apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, nepastāvot vajadzībai izvērtēt prasītāju formulēto lūgumu par procesa organizatoriskiem pasākumiem pamatotību, par šiem lūgumiem nav jālemj, jo tie ir zaudējuši nozīmi.

Par tiesāšanās izdevumiem

81 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Turklāt atbilstoši minētā reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai un trešajai

daļai, pirmkārt, dalībvalstis un iestādes, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas un, otrkārt, Vispārējā tiesa var nolemt, ka personām, kas iestājušās lietā un kas nav dalībvalstis, Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) dalībnieces un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) iestādes un uzraudzības iestāde, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašām.

82 Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

83 Francijas Republika un *FagorBrandt*, kas procesuālos rakstus nav iesniegušas, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) Komisijas 2008. gada 21. oktobra Lēmumu 2009/485/EK par valsts atbalstu C 44/07 (ex N 460/07), ko Francija plāno piešķirt uzņēmumam *FagorBrandt*, noraidīt;

2) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina tos, kas šajā instancē radušies *Electrolux AB* un *Whirlpool Europe BV;*

3) Francijas Republika un *Fagor France SA* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 14. februārī.

[Paraksti]